

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010295
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120010295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 01. decembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X) ml. T. U., nar.: XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom: K. ulica č. XX, A.,
t.č.: H. W. nad U.,

X) ml. Q. U., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom: K. ulica č. XX A.,
prechodne: RC P.
t.č.: H. Q. (v inej veci)

X) ml. R. U., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom: K. ulica č. XX A.,
prechodne: RC P.
t.č.: H. Q. (v inej veci),

sa uznávajú za vinných, že

v bode 1 obž. ml. T. U., ml. Q. U., ml. R. U.

v čase približne o 20.25 hod. dňa 11.7.2019 v Trnave v Ružovom parku všetci traja pristúpili k B.V., narodenému vr. 2002, M.T., narodenému v roku 2003, M.L., narodenému vr. 2003, a A.P., narodenému vr. 2002, ktorí tam sedeli na lavičke a od týchto si vypýtali cigarety, pričom v nadväznosti na ich odpoveď, že cigarety nemajú, obž. Q. U. najprv obliak A.P. malinovou, voči čomu sa maloletí poškodení ohradili a následne začali obžalovaní udierať poškodených do rôznych častí tela, kopať ich a potom chytili maloletého B.V. za ruky a snažili sa mu stiahnuť hodinky, ktoré mal na ruke a tiež vziať peňaženku, ktorú mal vo vrecku, ale to sa im nepodarilo, lebo maloletý B.V. si obe tieto veci bránil a držal rukami, pričom pri odchode obžalovaný ml. T. U. zobral na lavičke položený zapaľovač modrej farby so slovami: "toto si zoberiem", a všetci traja obžalovaní odišli smerom na železničnú stanicu v Trnave, čím spôsobili maloletému B.V. pomliaždenie hlavy v oblasti čela vpravo, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrenie a odcudzeným zapaľovača škodu v sume 0,70 €,

v bode 2 obž. ml. T. U.

dňa 8.7.2019 v čase asi okolo 17.15 hod. vošiel do predajne Billa v nákupnom centre City Aréna so sídlom Kollárova č. 20 v meste Trnava, kde z priestorov predajne odcudzil 1 kus jemnej salámy s hmotnosťou 700g v hodnote 2,19 € a 1 kus bagety bavorskej v hodnote 1,79 €, pričom s takto odcudzeným tovarom prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu, kde bol za ňou prichytený

pracovníkom SBS a následne bol tovar nepoškodený vrátený späť do predajne, pričom ich krádežou by spol. BILLA s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Bajkalská č. 19/A, IČO: 31347037 spôsobil škodu v celkovej hodnote 3,98 €, a skutok spáchal hoci bol dňa 11.2.2019 postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta evidenčné číslo 12108609 vo výške 15,- €, nezaplatená na mieste,

v bode 3 obž. ml. T. U., obž. ml. R. U. (z vecí pôvodne vedenej na OS Trnava pod sp. zn.: 4T/48/2020)

dňa 30.6.2019 v čase približne o 21.00 hodine v Trnave, na ulici Spartakovskej na kopci pri autobusovej zastávke, po predchádzajúcej dohode obž. T. U. spoločne s obž. ml. R. U., využijúc nízky vek poškodeného a predpoklad, že sa nebude schopný brániť, pristúpili k maloletému L. H., nar. 2002, kde mu obž. ml. R. U. chytil ruky a držal mu ich za chrbtom a obž. T. U. ho chytil jednou rukou pod krk a druhou mu strhol z pliec ruksak, pričom sa mu vyhrážal dobitím a dokopaním, z ruksaku mu následne odcudzili reproduktor zn. JBL čiernej farby, ruksak odhodili na zem a následne spolu s ml. R. U. utiekli na neznáme miesto, pričom svojim konaním spôsobili zákonnému zástupcovi mal. M.H. Q. W., bytom A., W. ul. č. XXXX/XX, škodu vo výške 150,- €,

teda

v bode 1
obž. ml. Q. U.,

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na chránenej osobe - dieťaťi,

v bode 1 a 3

obž. ml. T. U. a obž. ml. R. U.,
spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na chránenej osobe - dieťaťi,

v bode 2

obž. ml. T. U.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

čím spáchali

v bode 1
obž. ml. Q. U.,

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

obž. ml. T. U., obž. ml. R. U.,
v bode 1 a 3

pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) a d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

v bode 2

obž. ml. T. U.,

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona účinného do 31.7.2019

a za to sa odsudzujú:

obž. ml. T. U.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) a l), § 37 písm. h) a j) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), § 41 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ roky a 8 /osem/ mesiacov a 1 /jeden/ deň.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák. sa vo vzťahu k obž. T. U. zrušuje výrok o vine v bode 3, t. j. o zločine lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému T. U. dňa 04.08.2020, a súčasne sa zrušuje celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému T. U. dňa 04.08.2020, ktorým bol uložený trest vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine resp. v zrušenom výroku o treste svoj podklad.

obž. ml. Q. U.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) a l), § 37 písm. h) a j) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák., § 117 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 118 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák. sa vo vzťahu k obž. ml. Q. U. zrušuje celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 1T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému Q. U. dňa 10.08.2020, ktorým bol uložený trest vo výmere vo výmere 33 /tridsaťtri/ mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému podmienene odložený s odkladom a určením skúšobnej doby na 33 /tridsaťtri/ mesiacov, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

obž. ml. R. U.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) a l), § 37 písm. h) a j) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák., § 117 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 118 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 41 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Tr. zák. sa vo vzťahu k obž. R. U. zrušuje výrok o vine v bode 3, t. j. o zločine lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému R. U. dňa 10.08.2020, a súčasne sa zrušuje celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 1T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému R. U. dňa 10.08.2020, ktorým bol uložený trest vo výmere 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému podmienene odložený s odkladom a určením skúšobnej doby na 33 (tridsaťtri) mesiacov, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine resp. v zrušenom výroku o treste svoj podklad.

Vo vzťahu k všetkým obžalovaným

Podľa § 98 odsek 3 Trestného poriadku, súd nariaďuje zničenie vecí, a to modrého zapalovača.

o d ô v o d n e n i e :

Výrok o vine vo vzťahu k všetkým obžalovaným

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 04.02.2020 pod sp. zn. 2Pv 437/19/2207-40 obžalobu na (aktuálne) obžalovaných ml. 1) T. U., nar.: XX.XX.XXXX v A., trvale bytom: K. ulica č. XX, A., t.č.: H. W. nad U., X) ml. Q. U., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom: K. ulica č. XX, A., prechodne: RC P., t.č.: H. Q. (v inej veci), X)ml. R. U., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom: K. ulica č. XX, A., prechodne: RC P., t.č.: H. Q. (v inej veci) na skutkovom základe a právnom základe uvedenom v texte obžaloby.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní boli všetci obžalovaní poučení, že môžu ku skutkom, ktoré sa im kladú za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, všetci obžalovaní zhodne vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 03.02.2020, sp. zn. 2Pv 437/19/2207-40.

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky každý z obžalovaných odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaných o vine, pričom voči takémuto vyhláseniu nenamietali ani obhajcov, či zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany mladistvých. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výrokom o treste, o (prípadnom) ochrannom opatrení a o náhrade škody.

K výrokom o treste

Obž. T. U.

Obžalovaný T. U. na hlavnom pojednávaní vyjadril ľútosť nad spáchaným skutkom.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- lustrácia RT,

- lustrácia GP2,
- lustrácia CDB,
- lustrácia priestupkov (+ z vyš. spisu z č.l. 291-298),
- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/48/2020 (rozsudok, uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení vecí),
- správa ÚPSVaR z č.l. 299,
- správa z hodnotenia reedukačného centra z č.l. 305 a nasledovné na obž. D. U. a obž. B. U.,
- uznesenie ČVS:ORP-534/1-VYS/MA-2020,
- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/10/2020 (uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení vecí),
- ostatný spisový materiál.

Zo odpisu RT a z obsahu pripojeného spisu sp. zn.: 4T/48/2020 (keďže v RT sa predchádzajúce odsúdenie nedopatrením nezobrazuje) bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému T. U. dňa 04.08.2020, týmto bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania (okrem iného) zločinu lúpeže a bol mu uložený úhrnný trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, pričom časť skutkov spáchal obžalovaný ako plnoletý. Vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádzal do úvahy spoločný trest, keďže skutok (lúpež v bode 1) súd považoval za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, avšak skutok pôvodne obsiahnutý v bode 2 nepovažoval za čiastkový útok prečinu krádeže, keďže nie je daná predovšetkým súvislosť v spôsobe spáchania útokov (v pôvodnom konaní išlo o účastníctvo, nie priame páchatelstvo) a v predmete útoku (keďže bol odcudzený mobilný telefón maloletej osoby), ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotlivci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin (o jednotlivacom zámere pri tak rôznych skutkoch nie je možné ani uvažovať). Pokračovanie v pokračovacom trestnom čine lúpeže je vylúčené vzhľadom na vznesenie obvinenia T. U. dňa 12.07.2019 (v lustrácií GP je evidovaný dátum 16.07.2019 ako dátum doručenia uznesenia dozorovému prokurátorovi). Vzhľadom na uvedené, bolo nevyhnutné zrušiť výrok o vine za skutok 3 z rozsudku OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020 vo vzťahu k obž. T. U. a celý výrok o treste, a uložiť mu prísnejší spoločný a súhrnný trest (pozn. v zmysle rozsudku NS SR, sp. zn.: 2 Tdo 52/2011 zo dňa 29.11.2011 sa v prípade ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k trestu úhrnnému taktiež ukladá „len“ súhrnný, nie „súhrnno-úhrnný“ trest). V prípade takéhoto odsúdenia je nevyhnutné uložiť prísnejší trest, ako pôvodne bol uložený, keďže v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona musí byť spoločný trest minimálne rovnako prísny, ako bol pôvodne uložený a v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona nesmie byť súhrnný trest miernejší, ako bol pôvodne uložený, avšak v zmysle prevažujúceho právneho názoru by nemal byť ani rovnako prísny, nakoľko v takom prípade je namieste upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zákona. Zákon však nepozná upustenie od uloženia súhrnného a zároveň spoločného trestu. Zákonným riešením tohto stavu je buď (pri neakceptácii záverov o nemožnosti uloženia rovnakého trestu) uloženie trestu v rovnakej výmere, alebo navýšenie uloženého trestu. Súd zvolil druhú načrtnutú možnosť, avšak pôvodný trest navýšil iba o 1 deň, čím právne postavenie obžalovaného de facto ovplyvnil v najnižšej možnej miere a zároveň vyjadril aspoň demonštratívnu formou spoločenského odsúdenia jeho správania navýšením uloženého trestu.

V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na obsah spisu OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 aj okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním skutku riadny život - na tomto mieste je nutné poznamenať, že existencia vedenia riadneho života obžalovaným, s ktorým súd koná ako s mladistvým [t.j. ktorý spáchal skutok ako mladistvý, aj keď sa o ňom koná po dovŕšení plnoletosti] sa pre účely trestného konania skúma zásadne v prospech obžalovaného, inými slovami, súd akceptuje etapu pred odsúdením ako riadny život v zmysle trestnoprávnom aj v prípade existencie drobných priestupkov proti majetku a výchovných problémov v školskom zariadení, pričom aj pohľad na tieto javy je ovplyvnený vekom obžalovaného, jeho sociálnym ukotvením a prostredím v ktorom vyrastal, hoci je splnenie kritéria pri obžalovanom hraničné, súd vyhodnotil stav v pochybnostiach v prospech existencie poľahčujúcej okolnosti). V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený) a § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch (pozn.: prepočet bol vykonaný v súlade so závermi NS SR Tpj 37/2009) :

1) 84 - 144 mesiacov (základná výmera) ,

2) 84-196 mesiacov (sadzba znížená podľa § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona)

3) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (56 mesiacov - 196 mesiacov) (finálna sadzba pre obžalovaného).

Súd poznamenáva, že v predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. V prípade osoby obžalovaného prichádzala do úvahy bonifikácia jeho postoja k trestnému konaniu. Obžalovaný je už aktuálne vo výkone trestu, trest, ktorý mu bol uložený a v tomto konaní aj kozmeticky navýšený postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, ktorý je osobou s len nedávno nadobudnutým statusom plnoletej osoby.

S poukazom na uvedené preto súd rozhodol tak, že uložil obžalovanému súhrnný a spoločný trest v zmysle vyššie uvedeného.

Obž. Q. U.

Obžalovaný ml. Q. U. na hlavnom pojednávaní vyjadril ľútosť nad spáchaným skutkom.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- lustrácia RT,
- lustrácia GP2,
- lustrácia CDB,
- lustrácia priestupkov (+ z vyš. spisu z č.l. 291-298),
- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/48/2020 (rozsudok, uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení veci),
- správa ÚPSVaR z č.l. 299,
- správa z hodnotenia reedukačného centra z č.l. 305 a nasledovné na obž. D. U. a obž. B. Petroviča,
- uznesenie N.:ORP-534/1-VYS/MA-2020,

- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/10/2020 (uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení veci),
- ostatný spisový materiál.

Z odpisu RT a z obsahu pripojeného spisu sp. zn.: 4T/48/2020 (keďže v RT sa predchádzajúce odsúdenie nedopatrením nezobrazuje) bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému Q. U. dňa 10.08.2020, týmto bol obžalovaný uznaný na vinného zo spáchania (okrem iného) zločinu lúpeže a bol mu uložený úhrnný trest vo výmere 33 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému podmienenčne odložený s odkladom a určením skúšobnej doby na 33 mesiacov.

Vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádzal do úvahy súhrnný trest, keďže skutok v bode 1 bol spáchaný skôr, ako bol obžalovanému vyhlásený rozsudok v konaní 4T/48/2020, pričom ale nemožno uvažovať o spoločnom treste, keď tento prerušilo vznesenie obvinenia dňa 12.07.2019.

Vzhľadom na uvedené, bolo nevyhnutné zrušiť celý výrok o treste z rozsudku OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020 vo vzťahu k obž. Q. U. a uložiť mu prísnejší súhrnný trest (pozn. v zmysle rozsudku NS SR, sp. zn.: 2 Tdo 52/2011 zo dňa 29.11.2011 sa v prípade ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k trestu úhrnnému taktiež ukladá „len“ súhrnný, nie „súhrnno-úhrnný“ trest) resp. v prípade splnenia zákonných predpokladov upustiť od uloženia súhrnného trestu. V prípade takéhoto konania je nevyhnutné uložiť prísnejší trest, ako pôvodne bol uložený, keďže v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona nesmie byť súhrnný trest miernejší, ako bol pôvodne uložený - ak neprichádza do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zákona.

V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na obsah spisu OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 aj okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním skutku riadny život - na tomto mieste je nutné poznamenať, že existencia vedenia riadneho života obžalovaným s ktorým súd koná ako s mladistvým [t.j. ktorý spáchal skutok ako mladistvý, aj keď sa o ňom koná po dovŕšení plnoletosti] sa pre účely trestného konania skúma zásadne v prospech obžalovaného, inými slovami, súd akceptuje etapu pred odsúdením ako riadny život v zmysle trestnoprávnom aj v prípade existencie drobných priestupkov proti majetku a výchovných problémov v školskom zariadení, pričom aj pohľad na tieto javy je ovplyvnený vekom obžalovaného, jeho sociálnym ukotvením a prostredím v ktorom vyrastal, hoci je splnenie kritéria pri obžalovanom hraničné, súd vyhodnotil stav v pochybnostiach v prospech existencie poľahčujúcej okolnosti). V prípade prirážajúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu prirážajúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený) a § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností. Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch (pozn.: prepočet bol vykonaný v súlade so závermi NS SR Tpj 37/2009) :

- 1) 84 - 144 mesiacov (základná výmera) ,
- 2) 84-196 mesiacov (sadzba znížená podľa § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona)
- 3) 24-84 mesiacov (maximálna výmera hornej a dolnej hranice pre mladistvých podľa § 117 ods. 1 Tr. zák.)
- 4) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (16 mesiacov - 84 mesiacov) (finálna sadzba pre obžalovaného).

Súd poznamenáva, že v predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtjej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť

mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatel'a. V prípade osoby obžalovaného prichádzala do úvahy bonifikácia jeho postoja k trestnému konaniu. Zákon explicitne neustanovuje poradie, t. j. či postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona má nasledovať pred alebo po znížení trestnej sadzby pre mladistvých v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. Jediným racionálne odôvodniteľným záverom, je vyloženie poradia modifikácií trestnej sadzby v prospech obžalovaného, teda tak, že zníženie dolnej hranice o jednu tretinu sa vykoná ako posledné.

Z hľadiska osoby obžalovaného, tu súd veľmi citlivo prihliadal na fakt, že ide o mladistvého obžalovaného, ktorý spáchal 2 lúpeže, vždy v spolupáchateľstve s bratmi (spoluobžalovanými), okrem tohto spáchal krádež, na ktorej bol účastný jeho starší brat. Obžalovaný je v zmysle správy UPSVaR Trnava problémovým jedincom, ktorý má negatívny vplyv aj na svojho mladšieho brata (obž. ml. R. U.). Voči obžalovanému boli a sú vykonávané rôzne výchovné opatrenia, avšak bez žiadneho efektu, naopak možno badať progresiu v trestnej činnosti. Obžalovaný bol v konaní sp. zn.: 4T/48/2020 väzobne stíhaný a bol odsúdený na podmienený trest, pričom bol dôrazne upozornený na dôsledky páchania ďalšej trestnej činnosti, ako aj na riziko spojené s páchaním ďalšej trestnej činnosti a nevedením riadneho života ako celku. Obžalovaný sa po prepustení z väzby vrátil do domáceho prostredia, pričom následne mal nastúpiť do RC Sološnica, kde aj fyzicky nastúpil. V súčasnosti je obžalovaný väzobne stíhaný v inej trestnej veci, kde je obvinený zo spáchania zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 a 2 písm. c) Tr. zák. v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v oboch prípadoch vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať v priestoroch RC Sološnica, opäť v spolupáchateľstve s bratom R.. Súd dôsledne rešpektuje prezumpciu neviny a na obžalovaného hľadí ako na nevinného, avšak záver, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe nevyhýba kritickým situáciám, je možné postulovať aj z takéhoto faktu. Bez právneho významu nie sú ani vyjadrenie pedagógov z aktuálneho obdobia (k tomu viď č.l. 412 - 3. odsek druhej strany) o úplne nezvládanej sebakontrola a ťažkých formách asociálneho správania. Ďalšou skutočnosť, je pohľad na osobu obžalovaného ako celok, tento má značne negatívnu prognózu budúceho správania, keďže už v minulosti preberal negatívne formy správania z okolia a napriek pobytu vo väzbe si zrejme neuvedomuje dôsledky páchania trestnej činnosti a ani hrozbu budúceho trestu; je potrebné dodať, že ml. obž. Q. U. nepochybne má negatívny vplyv na obž. ml. R. U., u ktorého tento vplyv konštatoval aj znalec v posudku. Vzhľadom k osobe obžalovaného súd musel siahnúť k prostriedku ultima ratio a tým je nepodmienečný trest pri obžalovanom. V tejto veci vystupuje aj psychologický efekt, v prípade obžalovaných, ktorí nekorigujú svoje správania po výkone väzby, existuje nízka šanca na ich nápravu inou formou ako formou nepodmienečného trestu.

Tento trest súd uložil pod spodnú hranicu trestnej sadzby modifikovanej v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák., titulom jej zníženia na podklade vyhlásenia o vine v zmysle vyššie formulovaného stanoviska NS SR. Do tohto trestu sa obligatórne zarátava aj vykonaná väzba v trvaní takmer 6 mesiacov, pričom v prípade korekcie je možné jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu do výkonu ústavnej výchovy v RC Sološnica.

Obžalovaný je už aktuálne vo výkone väzby a trest, ktorý mu bol uložený a v tomto konaní postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, pričom súd len okrajovo poukazuje, že tento trest zodpovedá

aj ustanoveniu § 42 ods. 2 Tr. zák., keď trest nepodmienečný sa vždy považuje za trest prísnejší vo vzťahu k trestu podmienenému (k tomu viď napr. uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/13/2018 zo dňa 13.03.2018).

S poukazom na uvedené preto súd rozhodol tak, že uložil mladistvému obžalovanému súhrnný trest v zmysle vyššie uvedeného a na jeho výkon obžalovaného zaradil do ÚVTOS pre mladistvých.

Obž. R. U.

Obžalovaný ml. R. U. na hlavnom pojednávaní vyjadril ľútosť nad spáchaným skutkom.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- lustrácia RT,
- lustrácia GP2,
- lustrácia CDB,
- lustrácia priestupkov (+ z vyš. spisu z č.l. 291-298),
- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/48/2020 (rozsudok, uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení veci),
- správa ÚPSVaR z č.l. 299,
- správa z hodnotenia reedukačného centra z č.l. 305 a nasledovné na obž. D. U. a obž. B. U.,
- uznesenie ČVS:ORP-534/1-VYS/MA-2020,
- podstatná časť spisu OS TT, sp. zn. 4T/10/2020 (uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 Tr. por., uznesenie o spojení veci),
- ostatný spisový materiál.

Z odpisu RT a z obsahu pripojeného spisu sp. zn.: 4T/48/2020 (keďže v RT sa predchádzajúce odsúdenie nedopatrením nezobrazuje) bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatného vo vzťahu k obžalovanému R. U. dňa 10.08.2020, týmto bol obžalovaný uznaný na vinného zo spáchania (okrem iného) zločinu lúpeže a bol mu uložený úhrnný trest vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby vo výmere 33 mesiacov. Vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádzal do úvahy spoločný trest, keďže skutok (lúpež v bode 1) súd považoval za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu.

Pokračovanie v pokračovacom trestnom čine lúpeže je vylúčené vzhľadom na vznesenie obvinenia ml. R. U. dňa 12.07.2019. Vzhľadom na uvedené, bolo nevyhnutné zrušiť výrok o vine za skutok 2 z rozsudku OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020 vo vzťahu k obž. R. U. a celý výrok o treste a uložiť mu prísnejší spoločný a súhrnný trest (pozn. v zmysle rozsudku NS SR, sp. zn.: 2 Tdo 52/2011 zo dňa 29.11.2011 sa v prípade ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k trestu úhrnnému taktiež ukladá „len“ súhrnný, nie „súhrnno-úhrnný“ trest). V prípade takéhoto odsúdenia je nevyhnutné uložiť prísnejší trest alebo rovnako prísny trest ako pôvodne bol uložený (k tomu platia argumenty spomenuté vyššie pri osobe obž. T. U.).

Súd v predmetnej veci zrušil výrok o vine v dotknutej časti, zrušil výrok o treste a uložil trest navýšený na 12 mesiacov nepodmienečne (so zaradením do ÚVTOS pre mladistvých), pričom súd len okrajovo poukazuje, že tento trest zodpovedá aj ustanoveniu § 42 ods. 2 Tr. zák., keď trest nepodmienečný sa vždy považuje za trest prísnejší vo vzťahu k trestu podmienenému (k tomu viď napr. uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/13/2018 zo dňa 13.03.2018).

V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na obsah spisu OS Trnava sp. zn.: 4T/48/2020 aj okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním skutku riadny život - na tomto mieste je nutné poznamenať, že existencia vedenia riadneho života obžalovaným, s ktorým súd koná ako s mladistvým [t. j. ktorý spáchal skutok ako mladistvý, aj keď sa o ňom koná po dovŕšení plnoletosti] sa pre účely trestného konania skúma zásadne v prospech obžalovaného, inými slovami, súd akceptuje etapu pred odsúdením ako riadny život v zmysle

trestnoprávnom aj v prípade existencie drobných priestupkov proti majetku a výchovných problémov v školskom zariadení, pričom aj pohľad na tieto javy je ovplyvnený vekom obžalovaného, jeho sociálnym ukotvením a prostredím v ktorom vyrastal, hoci je splnenie kritéria pri obžalovanom hraničné, súd vyhodnotil stav v pochybnostiach v prospech existencie poľahčujúcej okolnosti). V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený) a § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch (pozn.: prepočet bol vykonaný v súlade so závermi NS SR Tpj 37/2009) :

1) 84 - 144 mesiacov (základná výmera) ,

2) 84-196 mesiacov (sadzba znížená podľa § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona)

3) 24-84 mesiacov (maximálna výmera hornej a dolnej hranice pre mladistvých podľa § 117 ods. 1 Tr. zák.)

4) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (16 mesiacov - 84 mesiacov) (finálna sadzba pre obžalovaného).

Súd poznamenáva, že v predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. V prípade osoby obžalovaného prichádzala do úvahy bonifikácia jeho postoja k trestnému konaniu. Zákon explicitne neustanovuje poradie, t. j. či postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona má nasledovať pred alebo po znížení trestnej sadzby pre mladistvých v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. Jediným, racionálne odôvodniteľným záverom, je vyloženie poradia modifikácií trestnej sadzby v prospech obžalovaného, teda tak, že zníženie dolnej hranice o jednu tretinu sa vykoná ako posledné.

Z hľadiska osoby obžalovaného, súd veľmi citlivo prihliadal na fakt, že ide o mladistvého obžalovaného, ktorý spáchal 3 lúpeže, vždy v spolupáchatelstve s bratmi (spoluobžalovanými). Obžalovaný je v zmysle správy UPSVaR Trnava problémovým jedincom, ktorý je negatívne ovplyvnený vzormi starších bratov, v poslednom období najmä Q.. Voči obžalovanému boli a sú vykonávané rôzne výchovné opatrenia, avšak ich efekt bol nedostatočný, naopak možno badať progresiu v trestnej činnosti. Obžalovaný bol v konaní sp. zn.: 4T/48/2020 väzobne stíhaný a bol odsúdený na podmienený trest, pričom bol dôrazne upozornený na dôsledky páchania ďalšej trestnej činnosti, ako aj na riziko spojené s páchaním ďalšej

trestnej činnosti a nevedením riadneho života ako celku. Obžalovaný sa po prepustení z väzby vrátil do domáceho prostredia, pričom následne mal nastúpiť do RC Sološnica, kde aj fyzicky nastúpil. V súčasnosti je obžalovaný väzobne stíhaný v inej trestnej veci, kde je obvinený zo spáchania zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 a 2 písm. c) Tr. zák. v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v oboch prípadoch vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať v priestoroch RC Sološnica, opäť v spolupáchateľstve s bratom Q.. Súd dôsledne rešpektuje prezumpciu neviny a na obžalovaného hľadí ako na nevinného, avšak záver, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe nevyhýba kritickým situáciám, je možné postulovať aj z takéhoto faktu. Bez právneho významu nie sú ani vyjadrenia pedagógov z aktuálneho obdobia (k tomu viď č.l. 412 - 3. odsek druhej strany) o úplne nezvládnutej sebakontrola a ťažkých formách asociálneho správania. Ďalšou skutočnosť je pohľad na osobu obžalovaného ako celok, tento má značne negatívnu prognózu budúceho správania, keďže už v minulosti preberal negatívne formy správania z okolia a napriek pobytu vo väzbe si zrejme neuvedomuje dôsledky páchania trestnej činnosti a ani hrozbu budúceho trestu; je potrebné dodať, že na obžalovaného mal nepochybne vplyv ml. obž. Q. U.. Osoba obž. R. U. bola v priebehu oboch konaní znalecky skúmaná, pričom zo skúmania vyplynuli viaceré negatívne poznatky, pričom ale znalecký posudok súd nevykonal, nakoľko je obsahovo totožný s vykonanými listinnými dôkazmi a preto jeho výkon súd považoval za nadbytočný.

Vzhľadom k osobe obžalovaného súd musel siahnuť k prostriedku ultima ratio a tým je nepodmienečný trest pri obžalovanom. V tejto veci vystupuje aj psychologický efekt, keď v prípade obžalovaných, ktorí nekorigujú svoje správanie po výkone väzby, existuje nízka šanca na ich nápravu inou formou ako formou nepodmienečného trestu.

Tento trest súd uložil pod spodnú hranicu trestnej sadzby modifikovanej v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák., titulom jej zníženia nielen na podklade vyhlásenia o vine v zmysle vyššie formulovaného stanoviska NS SR, ale dokonca v zmysle § 118 ods. 1 Tr. zák. Do tohto trestu sa obligatórne zarátava aj vykonaná väzba v trvaní takmer 6 mesiacov, pričom v prípade korekcie je možné jeho podmienne prepustenie z výkonu trestu do výkonu ústavnej výchovy v RC Sološnica. Trest pre osobu mladistvého je nevyhnutný, avšak v prípade osoby ml. R. je vhodné uložiť trest znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby, v čom je zohľadnený jeho nízky vek (dokonca v čase skutku hraničný vek pri trestnej zodpovednosti) a negatívny vplyv brata, ktorý ho zrejme ani neovplyvňuje vedome, pričom tento vplyv si zrejme neuvedomuje ani jeden z bratov.

Obžalovaný je už aktuálne vo výkone väzby a trest, ktorý mu bol uložený v tomto konaní postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, pričom súd len okrajovo poukazuje, že tento trest zodpovedá aj ustanoveniu § 42 ods. 2 Tr. zák., keď trest nepodmienečný sa vždy považuje za trest prísnejší vo vzťahu k trestu podmiennečnému (k tomu viď napr. uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/13/2018 zo dňa 13.03.2018).

S poukazom na uvedené preto súd rozhodol tak, že uložil mladistvému obžalovanému súhrnný trest v zmysle vyššie uvedeného a na jeho výkon obžalovaného zaradil do ÚVTOS pre mladistvých.

Okrem vyššie uvedeného súd rozhodol o zaistenej veci tak, že nariadil jej zničenie ako veci nepatrnej hodnoty.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.